

Recidivista priznáva, že muža obvineného z vraždy Cervanovej k Ivan Fagan: „Sedel som s Andrášikom v cele č. 226!“

Nový Čas sa opäť vracia k prípadu vraždy Ľudmily Cervanovej, študentky I. ročníka Lekárskej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave. Jej mŕtvolu vytiahli z potoka Čierna voda policajti v septembri '76, o sedem rokov neskôr poslal Krajský súd v Bratislave za mrežu sedem mladíkov z Nitry, ktorých uznal za vinných z vraždy a znásilnenia Ľ. Cervanovej. V roku 1990 bol však rozsudok z dôvodu nezákoností pri vyšetrovaní zrušený a nový proces by sa mal začať asi o mesiac. Zaujímavé pritom je, že viacerí obžalovaní sa k vražde a znásilneniu Ľ. Cervanovej v prípravnom konaní v 80. rokoch priznali. Milan Andrášik, odsúdený na 22 rokov, to vysvetľoval takto: „Rozhodujúcimi boli tri momenty... Po prvej: stály tlak a násilie spolužižov, ktorí boli podplatení niekoľkými dinylnami a prísľubom zníženia trestu. Po druhé: tlak vyšetrovateľov, ktorí nás vypočúvali každý deň. Tretím momentom bola hrozba, že len priznanie nás môže zachrániť pred trestom smrti.“ Jedným z Andrášikových spolužižov bol aj recidivista Ivan Fagan. Dalo by sa povedať, že jeho spomienky na ich spoločnú väzbu potvrdzujú slová Milana Andrášika. Nie však vo všetkom...

● Ako dlho ste boli s Milanom Andrášikom v jednej väzenskej cele?

- Asi sedem mesiacov. Išlo o vyšetrovaciu väzbu.

● V ktorom roku to bolo?

- Nechcem klamať, ale tuším, že v roku 1983. „Sedel“ sme v Justičnom paláci v Bratislave v cele číslo 226 iba sami dva.

● Milan Andrášik tvrdí, že niektorí spolužižni naň vyvíjali stály tlak. Patrili ste medzi nich?

- Áno, vyhrala som sa mu a nútí ho, aby napísal priznanie. Kedže jeho otec bol vefký komunista, tvrdil som mu, že tým priznaním budem jeho otca vydierať a nútíť, aby ma vytiahol z basy. Oklamal som ho. Jeho priznanie som schoval do obalu knihy, ktorú si, podľa dohody, prevzal vyšetrovateľ.

● Teda v podstate ste boli na Milana Andrášika „nasadený“?

- Áno... Šéfom vyšetrovania bol vtedy podplukovník Stanko. Hovorieval mi: „Zistuj!“ To však bolo všetko. Ani raz mi nepovedal, čo vlastne mám zistiť. Kedže som potom Stankovi povedal, čo som sa od Andrášika dozvedel, niekedy zareagoval: „Ivan, to nie je pravda, zistuj ďalej.“ Vrátil som sa do cely a zreval na neho:

„Klameš ma! Prečo ma klameš?!“

● A čo ste napríklad zistili?

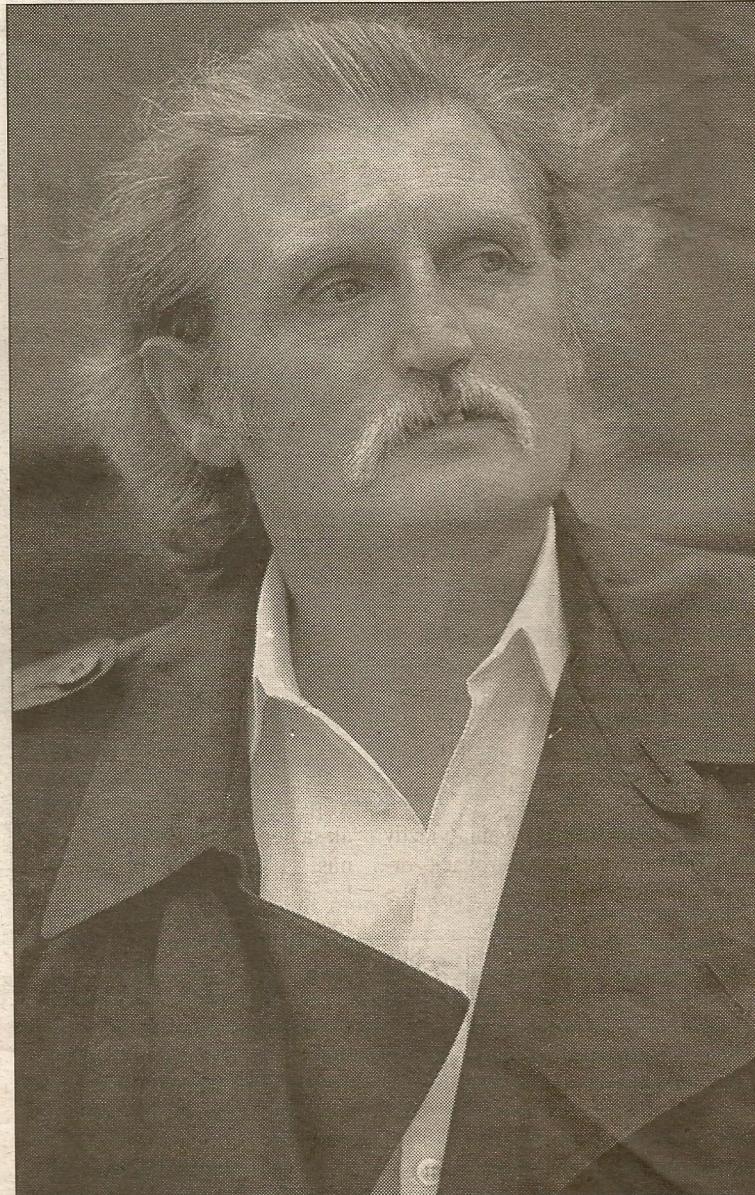
- Najviacej ma nazlostilo to, keď hovoril, ako znásilnili Cervanovú. To ma troška dožralo. Fňukal, plakal. Povedal som mu: „Obes sa, ty žobrák! Načo žiješ?“

● Spomínali ste, že Andrášik napísal pod vaším tlakom aj písomné priznanie. Čo v ňom bolo?

- Celý priebeh toho, ako sa to odohralo. Bol to hlavný usvedčujúci dôkaz na súde. Áno, donútí som ho. Ale nevedel som, čo napíše. Priebeh toho, ako sa to stalo, bol z jeho hlavy! Podľa policiajných expertov bolo v liste všetko tak, ako sa to v skutočnosti odohralo. Najskôr Cervanovú znásilnili v Prievoze, potom ju zviazali, hodili do auta a odviezli ju k Čiernej vode pri Senci. Môžem odprisať - aj keď neviem, či niekto ešte uverí mojej prísahe, lebo som vagabund - že nikto mi nepovedal, čo má písat. Všetko musel napísať on.

● Čo ste vlastne vedeli o Cervanovej vražde?

- Vedel som, ktoré osoby sú do toho zapletené a že majú na krku vraždu. Ale nič iné mi nikto

Ivan Fagan. Priznáva, že je vagabund a recidivista, ale v prípade Milana Andrášika vraj hovorí pravdu.

nepovedal. Všetko bolo napísané iba z jeho (Andrášikovej) hlavy. Od nikoho som nedostal ani len slovo inštrukcií, čo má písat. „Zisti si!“ povedal mi podplukovník Stanko. „Nepoviem ti, čo máš zisťovať.“

● Vy ste boli vtedy za čo vo väzbe?

- Mal som na krku paragraf

247 odsek 2 - bytovú krádež.

● Milan Andrášik tvrdí, že ste ho terorizovali a mučili preto, lebo vám prisľúbili zníženie trestu...

- Nie je to pravda, nezískal som tým nič. Dostal som štyri roky „natvrdo“ za 21 600 korún, hoci to nebola ani vlámačka. A organizátor dostal iba 3 roky.

● Prečo ste vôbec spolupracovali